

Milvus milvus (Linnaeus, 1758)

Nom comú: Milà reial

Classe: **Aves**

Ordre: **Falconiformes**

Família: **Accipitridae**

BIOLOGIA DE LA CONSERVACIÓ

El milà reial és un rapinyaire diürn, territorial i oportunista, que s'alimenta de petites preses (rosegadors, aus, grans invertebrats) i carronya, amplament estès a Europa. Les poblacions nòrdiques són migratòries. Explora el seu territori a altura moderada, amb un vol planejat molt característic.

La parella construeix un niu de branques, en arbres. La posta és de 2-3 ous, i el cicle reproductor (zel, posta, incubació i creixement dels polls) es prolonga durant 15 setmanes. Els hivernants nòrdics i els joves són parcialment gregaris, i solen reunir-se en bandades de nombrosos individus.

Va ser molt abundant a Mallorca i, sobretot, a Menorca a la segona meitat del segle XX: la població menorquina va arribar a superar les 120 parelles en els anys 70. L'estimació poblacional mallorquina més antiga, quan ja estava en recessió, era de 20 a 27 parelles el 1997. El fet que capturàs freqüentment polls d'aviram domèstic en va provocar una persecució directa, però el factor de regressió més important ha estat el verí (quasi el 70% de les morts conegudes). Un altre factor important han estat les electrocucions en torres elèctriques -actualment en curs de correcció per un conveni CMA-GESA-, així com la regressió del conill i el tancament d'abocadors, on s'alimenta amb freqüència.

La població europea és de 19.000 a 24.000 parelles, de les quals de 1.900 a 2.700 es troben a l'Estat espanyol (any 2003). S'ha extingit recentment a les Canàries. A Europa central es troba en moderada expansió, però a la Península ibèrica i a les illes mediterrànies manté una tendència molt negativa (>40% de disminució en 15 anys).

Després d'un mínim de 8 parelles a Menorca i 4 a Mallorca l'any 1999, i gràcies a l'aplicació de plans de recuperació de la CMA, desenvolupats pel GOB a Mallorca i l'IME a Menorca, s'ha aconseguit que actualment la població balear sigui de 28 parelles (any 2005). Una elevada taxa de supervivència juvenil permet un cert optimisme de cara al futur, però depèn bàsicament de l'eradicació de l'ús d'esquers enverinats, encara existents per motius cinegètics.

Autor text: Mayol, J. (Servei de Protecció d'Espècies)

Corologia: **Europa occidental, nord d'Àfrica i est d'Àsia**

Tendència: **Moderada expansió**

Nivell d'amenaça: **En perill crític (segons el Llibre Vermell)**

Categoria de protecció: **En perill d'extinció (RD 139/2011)**